

A szegedi hármásikrek boldog élete

Gyümölcsöst vettek a szülők a kormányzóné adományából

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi, szülészeti klinikán a múlt év októberében egy szegény napszámos felesége hármásikreknek adott életet. Nagy Sándornét három leánygyermekkel ajándékozta meg az Isten s a hármásikrek születését nagy érdeklődéssel fogadta Szeged egész társadalma. Özv. Nágel Manóné kezdeményezésére a jótékony nőegyesületek mozgalmat indítottak a szegénysorsú család felsegélyezésére. A társadalmi akció szép sikerrel zárult: pár nap alatt 400 pengő készpénz, sok ruhanemű, ágynemű és élelmiszer gyűlt össze a soktagú család számára. Az adományok jobb helyre nem is érkezhettek volna: Nagy Sándornénak ugyanis a hármásikrek születésekor már hat élő gyermeke volt s a népes család a legszűkösebb anyagi viszonyok között tengődött.

Nagy örömet, őszinte boldogságot jelentett a szegény napszámos családban, amikor Horthy Miklósné, Magyarország kormányzójának hitvese a szegedi jótékony nőegyesületek felterjesztésére elvállalta a hármásikrek keresztanyaságát. A nemesszívű keresztanya 300 pengő készpénzajánlékkal kedveskedett a hármásikreknek és szerencsekijánatait küldte az édesanyának.

9 gyermek: nyolc leány és egy fiú...

A hármásikrek a kereszttségben Magdolna, Paula és Erzsébet nevet nyerték. A Főméltóságú Asszony iránti szeretetből és tiszteltetlenségből el az egyiket Magdolnának, a másikat néhai Horthy Paulette emlékére Paulának, a harmadik pedig Erzsébet királyné tiszteletére az Erzsébet nevet kapta... A leánykrek husvétkor multak hathónaposak. Mindhárman a szülészeti klinika lakói most is, dr. Batizfalvy János professzor, a szülészeti klinika kitűnő vezetője intézkedett úgy, hogy a hármásikrek egyelőre a klinika gondozásában maradjanak. Nagy Sándorék ugyanis szegényes körülmények között élnek s nem tudnák a csecsemőknek megfelelő ellátást biztosítani.

A Cserepeppor 13. számú házában laknak Nagy Sándorék. Egyszoba-konyhás lakást kaptak a várostól, nem kell lakbért fizetniük s ez is nagy áldás a szükségét szenvedő családra. Mert nagy a család, Nagy Sándoréknak kilenc élő gyermeke van: nyolc leány és egy fiú. A hat nagyobb gyermek egyetlen szobában élte át a hosszú telet. A szoba bizony szükséglakás: ajtaja rosszul záródik, az ablakok hiányosak, üvegtáblái töredezetek. Önkéntelenül arra gondol a látogató, milyen szerencse a hármásikrekre nézve, hogy a szülészeti klinikán kaptak helyet az emberi jószág és szeretet nevében...

Nagy Sándorné, a hármásikrek édesanyja ezt mondja:

— Bizony, nagyon nehéz a helyzetünk... Megszaporodtunk, minden esztendőben beköszöntött nálunk a gyermekáldás és az uramnak hosszú idő óta ninösen rendes keresete. De azért Isten segítségével, ha nehezen is, de felneveljük a gyermekeinket... Sok karéj kenyér kell az asztalra, de bármilyen nehezen is élünk, egyetlen gyermekemtől sem tudnék megválni!

Szépén fejlődnek a hármásikrek a klinikán

Most a hármásikrekről beszél s a hangja csupa öröm, csupa szeretet:

— Nagyon szépén fejlődnek, hála dr. Batizfalvy professzor úrnak és a klinika orvosainak, szülésznoinek. Valamennyien olyan szeretettel érdeklődnek a kicsinyeim iránt, vigyáznak rájuk, őrzik és óvják őket... Mind a három csöppség egészséges, élénk, eleven. Amikor

hat hónappal ezelőtt megszülettek, 1600—1800 gram volt a súlyuk, most pedig 3700—3800 grammok. Az orvosok azt mondják, hogy hármásikreknél ez szép gyarapodás.

Felcsillan a szeme, hálás fény ragyog benne, amikor Batizfalvy János professzorral beszél:

— A professzor úr áldott jó ember, állandóan érdeklődik a kicsinyek iránt. Ha az ő jóvoltából nem maradhattak volna az ikrek a klinikán, bizonyára elpusztultak volna az elmúlt kemény télen... Bizony, sokszor nem volt türelőnk, a jó Isten óvta a többit is, hogy nem betegedtek meg.

Aztán elmondja, hogy ő is a klinikán tölti az éjszakáit, már délután öt órákor bemegey és reggelig a kicsinyei mellett van. Még anyatejjel táplálja az ikreket, de napközben már kapnak almát, narancsot, húslevest és kekszet is. A Cserepeppor messze van a klinikától és Batizfalvy János professzor közbenjárására Korányi Jenő, a közúti villamosüzem igazgatója szabadjegyet állított ki az ikrek édesanyja számára, hogy ne tegye meg naponta gyalogszerrrel a hosszú utat.

Kis kertés ház, napfény, levegő...

A hat apró gyermek öszonát kér. Édesanyjuk sós-paprikás kenyeret ad nekik, amit jó étvágygal, mohón majszolgatnak.

— Ez az öszonnájuk, — mondja Nagy Sándorné. — Bizony, sovány az ételük: reggel egy kis cukroskenyér, délben lebbensleves, krumplipaprikás. Így élünk s örülünk, hogy így is megvagyunk...

Érdeklődünk az iránt, hogy mire fordították a kormányzóné keresztajándékát és a társadalmi gyűjtésből befolyt összeget, ami 700 pengőt tett ki összesen.

— A hétszáz pengőt, amit kaptunk, földbe fektettük. Éppen eladó volt Baktóban egy kis gyümölcsös: 800 négyszögöl, azt megvettük. Reméljük, hogy a nyáron már lesz valami jövedelmünk a gyümölcsből. Ebből persze még nem tudunk megélni, hiszen olyan nagy család, mint a miénk, sok költséggel jár... Jó állás kellene az uramnak, most napszámos munkán tengődik szegény.

Tizenegy gyermeket napszámosmunkából eltartani, bizony nagyon nehéz feladat. S a napszámosmunka is csak ritkán adódik, a sok éhes gyermekszáj pedig minden nap várja a kenyeret a kis szükséglakásban... Nagy Sándor beadta a kérvényét a polgármesterhez s azt kérte, hogy a város vízműtelepéhez vegyék fel állandó munkára. Nagy áldás volna a 11 gyermekes család számára, ha a kérvény meghallgatásra találna. Meghallgatásra kell találnia, hiszen 11 magyar gyermekért a város, a város társadalma is felelős! Segíteni kell rajtuk, mint ahogy a társadalom átérzte feladatát és gyűjtés útján nyújtott segítséget a népes családnak. A társadalmi akció tulajdonképpen még nem zárult le, most is állandóan gondolnak a nemesérzésű emberek a hármásikrekre és a többi hat kis testvérre...

Nagy Sándoréknak az állandó, biztos kereset álma mellett van még egy vágyuk: kis kertés lakás, napfény, levegő... Igéretet kaptak a várostól, hogy ha a szegedi Horthy Miklós-telepen felépülnek az ikerházak a sokgyermekes családok számára, az első házban a Nagy-család nyer elhelyezést. Most ebben bizakodnak, reménykednek, ez a legszebb álruk és vágyuk: világos, szép lakás, kis kerttel, akácfákkal...

— A természetes Ferenc József keserűvíz régóta kitűnően bevált bánszer megrögzött székrekedésnél és annak mindenféle káros következményeinél; biztos, enyhe és gyorsan ható hashajtó, mely számos betegségnél az emésztést javítja és az étvágyat fokozza. Kérdezze meg orvosát!

HIREK

Elsőtétítés: 7 óra 50 perckor

A magánvilágítás (lakóházak) és járművek elsőtétítését pénteken 7 óra 50 perckor kell végrehajtani.

—oOo—

— Régi szegedi újságíró halála. Hosszas és súlyos betegség után meghalt Apor Dezső, a magyar hírlapírás régi ismert tagja, aki legutóbb a »Kis Újság« főszerkesztője volt. Apor egyike volt a legképzettebb magyar újságíróknak, aki a világháború után, a régi hagyományokhoz való hűséggel, de a haladó kor követelményeinek megfelelően folytatta hivatását. Apor 1883-ban Szegvár községben született. Gimnáziumi és egyetemi tanulmányait Budapesten végezte, ahol tanári oklevelet szerzett. Szegeden működött mint középiskolai tanár, de minden hajlama az újságírás felé vonzotta. Szegeden kezdte meg újságírói működését, több lapnál működött teljes elismerés mellett, míg aztán Budapestre távozott. Halálát édesanyja, felesége, leánya Éva, nővére és sógora Tabódy Zsolt ny. ezredes gyászolják. Temetése tegnap délután volt a római katolikus egyház szertartásai szerint a farkasréti temetőben. A Jókai-lepellel letakart koporsó koszoruk tömege borította, a ravatalt a gyászoló családon kívül a jóbarátok és volt munkatársak állták körül.

— Halálraítélték a szürnyegi kettős rablógyilkost. Budapestről jelentik: Buranyics László 33 éves szürnyegi napszámost a Kuria rablással párosult gyilkosság miatt kötél általi halálra ítélte. Buranyics 1938 november 17 én ismeretlen helyen tartózkodó barátjával, Kucsera Józseffel meggyilkolta Turay Mihály szürnyegi gazdálkodót és feleségét, a lakást kirabolták. A sátoraljai helyi törvényszék Buranyicsot kötél általi halálra ítélte, az ítélet a kassai tábla életfogytiglani fegyházbüntetésre változtatta. Az ügygel most foglalkozott a Kuria és a tábla ítéletét megváltoztatva halálra ítélte a kettős rablógyilkost.

FERENC JÓZSEF KESERŰVIZ

A Felvidéki honvédek boldog husvétja Klebelsberg-telepen

A polgárságnak a magyar honvédség iránt tanusított szeretetéről beszél az a megható történet, amelynek szereplői a Klebelsberg-telepen elszállásolt katonák és a telep hazafias, a dicsőségesen hadakozó katonák iránt nagy szeretettel viseltető lakosai. Amióta a honvédek a telepen elszállásolták, a telep lakói, akik pedig valamennyien szegény emberek — legnagyobb részük vasuti munkás, pályaoőr, mozdonyvezető — állandóan azon gondolkoznak, mivel kedveskedhetnének a telep katonáinak.

Husvét ünnepére készülvén, a telep tanítónőjének jutott eszébe, hogy a katonákat, akik valamennyien felvidékiek és így messze estek az otthon melegtől, a szent ünnepnapon meg kellene vendégelni. A jószívű telepi lakosság lelkesedéssel fogadta a gondolatot. Nyomban megindult a sütés-főzés a kis házakban. Ami ezektől a szegény, egészen kispolgári keretek között élő emberektől csak kilt, másnap mind ott volt a katonák asztalán. Ételtől az asszonynépesség gondoskodott, a hozzávaló italt pedig a férfiak teremtették elő. A derék honvédek csak ámultak, amikor az iskolaépületben felállított nagy asztalon a felhalmozott sok minden jót megpillantották. Az ünnep két napján alig győzték elfogyasztani a Klebelsberg-telepiek ajándékait. Nem lehetett eldönteni, kik voltak boldogabbak, a katonák, akiknek ilyen szeretetteljes ünnepet szerzett a Klebelsberg-telepiek gondoskodása, vagy a derék telepi polgárok, akik úgy tudtak örülni a derék magyar vitézek öröme...